

Кіровоградська область
Підприємство № 1
Ім. Я.

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 18 травня 1985 року № 60 (3567). Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛ ВІДПОВІДАЄ: «ЄСТЬ»

Ленінський комсомол єсприйняв рішення квітневого (1985 р.) Пленуму Центрального Комітету КПРС як бойову програму діяльності по мобілізації юнаків і дівчат країни на гідну зустріч XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Це одлостайно відзначали учасники Пленуму ЦК ВЛКСМ, який відбувся 15 травня в Москві.

З доповіддю «Про підсумки квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання комсомольських організацій по гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС» виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин. Обговорення цієї доповіді мало діловий, конструктивний характер. Поряд з позитивними прикладами, які свідчать про високу відповідальність за доручену справу величезної більшості членів ВЛКСМ, було звернуто увагу і на недоліки в роботі комсомольських організацій, вказано шляхи їх подолання.

Партія націлює увагу комсомолу на примноження реального вкладу молоді в прискорення соціально-економічного розвитку країни, успішне завершення завдань 1985 року і п'ятирічки в цілому, підкреслювали учасники Пленуму. Трудова вахта на честь 40-річчя Перемоги дала могутній імпульс для мобілізації внутрішніх резервів. Рівняючись на комуністів, комсомольці виявили в її ході зразки самовідданої праці, вкладаючи у справу не тільки резерви виробництва, а й резерви свого комсомольського серця.

Називалося, зокрема, ім'я Анатолія Александрова — молодого робітника Московського автозаводу ім. І. О. Лихачова, який відпрацював у переддень ювілею Перемоги 40 надпланових змін і перерахував заробіток у Фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

Молоді припала до душі практика визначення для кожної комсомольської організації соціально значимих конкретних справ. Для комсомольців Волгоградського тракторного заводу такою справою стало шефство над випуском нового потужного трактора «Волгарь». Комітет комсомолу зумів мобілізувати на розв'язання цього завдання комсомольців усіх цехів і відділів, захопити їх новою технічною ідеєю. Випуск промислової партії «Волгарей» стане хорошим трудовим подарунком комсомольцям XXVII з'їзду КПРС.

З задоволенням відзначалося, що чудовою школою радянського патріотизму і соціалістичного ін-

тернаціоналізму стало ударне будівництво. Більш як 400 тисяч добровольців влилися з початку п'ятирічки в колективи найважливіших будов країни. Недавно до роботи приступив 10-тисячний всесоюзний ударний загін імені 40-річчя Перемоги, бійці якого покликані показати яскраві зразки стахановської роботи. Найближчим часом мають бути додатково сформовані нові загони молодих добровольців для роботи на ударних об'єктах Західно-Сибірського територіально-виробничого комплексу.

Країні потрібні сибірська нафта і природний газ, а значить, потрібні ду-жі молоді руки, надійні хлопці і дівчата, які повинні в несприятливих умовах, у стислі строки виконати надзвичайно відповідальну роботу. І тим більш прикро, що серед комсомольських працівників і активістів мають місце прояви формалізму, байдужості, душевної черствості щодо тих молодих людей, які на заклик партії й комсомолу покинули рідні місця, батьківський дім для того, щоб внести лепту в загальнонародну справу освоєння природних багатств Західного Сибіру. Серйозно критикувався на Пленумі Тюменський обком комсомолу за упушчення, безладдя та бюрократизм на ударних комсомольських будовах об-ласті.

Як головний стратегічний напрям інтенсифікації народного господарства партія висуває кардинальне прискорення науково-технічного прогресу. Для успішного розв'язання складних і відповідальних технічних проблем, з якими зв'язане майбутнє нашої індустрії, важливо навчити кожну молоду людину мислити і діяти по-новому, відзначалося на Пленумі.

Було порушено також питання про підвищення престижу інженерної праці. Критиці було піддано комітети комсомолу, які не справляють помітного впливу на творчий пошук молодих інженерів, беруть слабку участь у розв'язанні конкретних інженерних завдань. Так, головним підприємством торговельного машинобудування є ВНДІТоргмаш. Тут кожен другий науковий співробітник — молодий спеціаліст. Іх зусилля, однак, спрямовані на другорядні питання. Значна кількість проектів розробляється по десять і більше років, а потім не знаходиться застосування.

Учасники Пленуму були одностайними в думці: необхідно створити в кожному науково-дослідному

(Закінчення на 2-й стор.)

Завтра — день народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна

Слався, піонері!

Фото В. ГРИБА.

Тимурівці за роботою

У Новоміргороді добре знають і поважають ветерана Великої Вітчизняної війни і праці вчительку-пенсіонерку Марію Іванівну Аранову. Понад тридцять років вона віддала справі навчання і виховання дітей.

Роки беруть своє і, звичайно ж, сили уже не ті, щоб обійти хоч і невеличке домашнє господарство. Ол-

нак тимурівці не залишають жілку саму. Взимку вони відкидали сніг на подвір'ї, занесли вугілля, дрова, воду.

І зараз передко учні ходять до магазину за продуктами, до аптеки за ліками для Марії Іванівни, а у святкові дні, приміром, 8 Березня чи до Дня Радянської Армії разом з привітальною листівкою приносять Марії Іванівні смачне печиво, торт, різні невеликі сувеніри. Восьми класники Валерій Конопат, Микола Височин, Олек-

сандр Височин, Леонід Петушков, Олександр Шкве-ро, Володимир Сорока, Володимир Ковачевіч, Леонід Бодюл, Анатолій Лихошерст часто провідують жілку.

Старша піонервожата школи Валентина Шевела завжди цікавиться, чи побували її вихованці у пенсіонерки і разом з ними вітають її.

— Нам цікаво бути у гостях у Марії Іванівни, — діляться Валерій Конопат, — адже вона так ба-

гато і змістовно розповідає про події на фронтах під час війни, про блокаду Ленінграда, про мужність радянських людей, їхній героїзм, проявлений в складних обставинах, і всі учні люблять слухати розповіді колишньої фронтовички. Адже ордени і медалі, якими нагороджена Марія Іванівна, — свідчення її стійкості і відваги.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

КОМСОМОЛ ВІДПОВІДАЄ: «ЄСТЬ»

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)
інституту, конструкторськ-
ському бюро справді твор-
чу атмосферу, добитися,
щоб проєктні рішення
ґрунтувались тільки на
передових ідеях, були на
рівні найкращих світових
зразків.

Було висловлено думку
про те, що підвищення
культурно-технічного рів-
ня сільської молоді вима-
гає більш енергійних за-
ходів з боку відділу сіль-
ської молоді ЦК ВЛКСМ.
Відзначалося, що взагалі
потребує серйозного по-
ліпшення якості ідейно-ви-
ховної діяльності комсо-
молу. Марнослів'я і пока-

зуха повинні бути викоре-
нені з практики роботи
комсомольських організа-
цій.

На Пленумі було під-
креслено, що необхідно
більш наполегливо і зміло-
вчати молоді уміння від-
різняти справжню цінність
від фальшивих, щоб вона
безустанно і з гордістю до-
держувала норм радян-
ського способу життя і со-
ціалістичної моралі.

Відповідальність комсо-
молу за фізичне й мораль-
не здоров'я юнаків і дівчат
повинна підкріплюватися
активною боротьбою про-
ти антигромадських про-
явів, і насамперед проти
такого соціального зла, як

пияцтво. Комсомольські
організації, на думку учас-
ників Пленуму, повинні
стати застріяльниками ан-
тиалкогольного руху, шу-
кати й зніщати такі
форми роботи з молоддю,
які сприяли б повному ви-
коріненню пияцтва.

Молоді стосується і ви-
мога партії підвищити ор-
ганізованість, дисципліну
й відповідальність, доби-
тися, щоб кожний на свое-
му місці працював сумлін-
но і з повною віддачею.

Пленум ЦК ВЛКСМ по-
казав, що, борючись з
формалізмом, парадністю
і пустомолотством, комі-
тети комсомолу концент-
рують зусилля на утверд-
женні діловитості й кон-
кретності в роботі, поліп-
шенні стану справ у кож-
ній з 468 тисяч первинних
організацій. Ленінський
комсомол добився певних
успіхів у сумлінному ви-
панні завдань, викладених
у постанові ЦК КПРС
«Про подальше поліпшення
партійного керівництва
комсомолом і підвищення

його ролі в комуністично-
му вихованні молоді».
З високою свідомістю гро-
мадянського, патріотично-
го та інтернаціонального
обов'язку готується він до
XII Весівного фестивалю
молоді і студентів, який
стане центральною подією
міжнародного року мо-
лоді.

У прийнятій на Пленумі
постанові підкреслюється,
що комсомольці, вся ра-
дянська молодь, ще тісні-
ше згуртовуючи ряди на-
вколо ленінської партії,
внесуть вагомий вклад у
здійснення її соціально-
економічної політики, по-
винні досягненнями в пра-
ці й навчанні зустрінути
XXVII з'їзд КПРС. Най-
кращі трудові колективи—
переможці соціалістично-
го змагання — піднінуть
комсомольський рапорт
з'їздові партії.

На Пленумі було роз-
глянуто організаційне пи-
тання. Секретарем і чле-
ном Бюро ЦК ВЛКСМ об-
раний В. П. Шаліко.
(ТАРС).

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

ВІДМОВЧАЛИСЯ

Повернемося в зиму

Надворі буває молодим
листя і свіжим зіллям со-
нячний травень, і в таку
погоду аж ніяк не хоче-
ться повертатися думками
в зиму. Але доведеться.
Через лист молоді села
Долинівки Гайворонсько-
го району, який ми ще в
лютому посипали на «роз-
слідування у відділі куль-
тури Гайворонського рай-
виконкому. Йшлося у цій
скарзі про застій у куль-
турному житті села. Та ж з
Гайворона і після нагаду-
вання — ні пари з уст. Мо-
же, у відділі культури по-
думали, що з настанням
тепла у авторів листа ро-
боти побільшало і їм ніко-
ли згадувати про дозвіл-
ля А, може, лист той десь

загубився! То коротко на-

гадаємо його зміст.

«У колгоспі імені Ш-
ченка не проводиться
жодної роботи по організа-
ції культурного відпочин-
ку молоді. Є у нас хоро-
ший будинок культури, та
на ньому майже рік висі-
вше краший замок. Стадіон
будується більше десяти
років. Уже давно жителі
Долинівки не приймали в
себе гостей з інших
місць. Не проводилися тан-
ці і вечори відпочинку.
Через це молоді і виїз-
дять із села до Гайворо-
на...».

Сподіваємося, що ці ряд-
ки нарешті дійдуть до від-
ділу культури Гайворон-
ського райвиконкому.

ВІДПИСАЛИСЯ

Що зроблено сьогодні?

Скаргу молоді села Ма-
лої Вільшанки на недоліки
в роботі місцевого клубу
ми направляли у відділ
культури Вільшанського
райвиконкому. Завідуючий
відділом М. Д. Швець на-
писав у відповідь:

«Маловільшанський клуб
та його робота у скрутно-
му становищі. У серпні
1984 року завклубом був
призначений випускник
Олександрівського культ-
освітнього училища В. О.
Владов. Але згодом він
став навчатися на тримі-
сячних курсах шоферів в
Ульяновці Кіровоградської
області зі збереженням 50
процентів зарплати та міс-
ця роботи. Під час його
відсутності бібліотекар
К. М. Бодял виконує обо-
в'язки завідуючого клу-
бом. Узимку вийшла з ла-
ду опалювальна система

через брак рідкогопали-
ва. Зараз складається кош-
торис, Маловільшанський
сільський клуб протягом
літа буде відремонтовано.
Після призову в армію
В. О. Владова на його міс-
це підберемо нового заві-
дуючого клубом».

Ми процитували цього
листа слово в слово з тим,
щоб читачам стало яс-
но, чого він потрапив під
рубрику «Відписалися». На-
віть точніше було б сказа-
ти «розписали». Детально,
далі нікуди, було розписа-
но про службові справи та
перспективи В. О. Владова,
але ж, мабуть, юнаків та
дівчат, що скаржилися, ці-
кавить не тільки це, а й те,
що зроблено вже сьогодні
для поживлення клубної
роботи! Чи працюють
гуртки, чи є танці, чи ви-
ступають аматори!

Постійно і цілеспрямовано займаються вирішенням
житлової проблеми в масштабах країни органи Ра-
дянської влади. Цьому ж мають служити й нові «Пра-
вила обліку громадян, які потребують поліпшення
житлових умов, і надання їм житлових приміщень в
Українській РСР».

Як вирішується і вирішуватиметься житлова про-
блема в масштабах Кіровограда, а також про її юри-
дичні аспекти і повіє мову кореспондент «Молодого
комунара» із завідуючим відділом обліку та розподі-
лу житлової площі Кіровоградського міськвиконкому
Д. Г. Мозуль.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ПЕРШ НІЖ ОДЕРЖАТИ КЛЮЧІ...

КОР.: Дмитре Гордійовичу, спочатку коротко про
порядок постановки на квартирну чергу.

Д. Г. МОЗУЛЬ: У Кіровограді квартирний облік ве-
де 236 підприємств і організацій. Вони ставлять на
чергу громадян, забезпечених житловою площею ниж-
че 6 квадратних метрів на кожного члена сім'ї, а та-
кож тих, що мешкають в приміщеннях, які не відпові-
дають санітарно-гігієнічним вимогам, чи по договору
піднайму або найму в будинках державного, суспіль-
ного фонду, приватного сектора, житлово-будівель-
них кооперативів тощо. Докладніше про це можна
дізнатися із «Житлового кодексу Української РСР» та
«Правил обліку громадян, які потребують поліпшен-
ня житлових умов, і надання їм житлових примі-
щень...». Ще додам, що термін постійного проживан-
ня в Кіровограді, необхідний для постановки грома-
дянина на квартирний облік — 3 роки. При цьому
строк роботи на даному підприємстві не врахо-
вується.

Що ж стосується людей, котрі мають право першо-
чергового одержання житла, то вони приймаються на
квартирний облік без урахування строку проживання
в даному населеному пункті. До таких належать ін-
валіди Великої Вітчизняної війни, Герої Радянського
Союзу, Герої Соціалістичної Праці, а також нагоро-
жені орденами Трудової Слави, Слави трьох ступе-
нів... Є й інші випадки першочергового надання жит-
ла, передбачені «Житловим кодексом Української
РСР». Вони покликані забезпечити якомога справед-
ливий розподіл квартир, допомогти в реалізації
права кожної радянської людини на житло.

КОР.: Як свідчить статистика, нині в Кіровограді
залишається значною кількістю сімей (серед них не-
мала частина — молодих), у яких не більше трьох
членів. Що робиться і робитиметься в місті для того,
аби забезпечити їх житлом?

Д. Г. МОЗУЛЬ: Я зрозумів, що мова йде про однокім-
натні квартири... Мушу сказати, що останні роки
ми свідомо пішли на розширення будівництва «мало-
сімейок». Цьому питання багато уваги приділяють
керівники заводу «Гідросила», виробничого об'єднан-
ня по сім'яках «Червона зірка», об'єднання хлібопро-
дуктів й обларпрому, облавтоуправління, комбіна-
ту «Кіровоградмашбуд». Порівняно недавно прийнято
в експлуатацію будинок на вулиці Жовтневої револю-
ції, де більше ста однокімнатних квартир. Поряд
будується ще два таких же. Загалом для забезпече-
ння всіх, хто має потребу, нам необхідно більше двох
тисяч однокімнатних квартир.

Перевага створення фонду «малосімейок» ще й у
тому, що з часом, коли їхні господарі одержать більші
квартири, ми матимемо змогу забезпечувати житлом

молодих спеціалістів, які приїжджатимуть до Кірово-
града, молоді сім'ї, які цього потребують... Так
що курс на розширення будівництва однокімнатних
квартир для малих сімей — це безперечно, важливий
крок, який багато в чому допоможе вирішенню жит-
лової проблеми. Тут доречно буде сказати, що число
підприємств, які активно займаються будівництвом
«малосімейок» квартир, зростає. Зокрема, нині
вирішується питання про надання такої можливості
групі підприємств легкої промисловості.

КОР.: Але ж мешканцям «малосімейок», перш, ніж
переселитися до інших, більших за площею квартир,
треба буде знову ставати на облік і чекати своєї
черги?..

Д. Г. МОЗУЛЬ: Згідно вищезгаданих «Правил об-
ліку...», які вступили в дію з 1 січня минулого ро-
ку, — ні. Тепер мешканці сімейних гуртожитків із
черги не знімають. Отож, якщо молода сім'я зростає,
то тепер чекати двокімнатної чи трікімнатної квар-
тири їй доведеться значно менше. До речі, якщо в
сім'ї народжуються близнюки, то вона одержує пра-
во на першочергове одержання або розширення жит-
лової площі.

КОР.: А якщо молода сім'я має бажання вступити
до житлово-будівельного кооперативу?

Д. Г. МОЗУЛЬ: Згідно Постанови ЦК Компартії
України та Ради Міністрів УРСР № 186 від 14 квіт-
ня 1981 року, молодим сім'ям, де середній вік чоло-
віка і жінки не перевищує 30 років і які мають дітей,
надано право першочергового одержання житла че-
рез житлово-будівельні кооперативи. Торік, напри-
клад, скористалося із цього права п'ять сімей з об-
ласного центру.

КОР.: До редакції «Молодого комунара» часто над-
ходять листи із запитаннями стосовно обліку й роз-
поділу житлової площі. Чи не могли б ви відповісти
на одне з них, зокрема: чи мають право робітники,
інженери та службовці, які стоять на квартирному об-
ліку по місцю роботи, ставати на чергу для вступу до
житлово-будівельного кооперативу? Як вирішується
питання про надання житла громадянам, котрі ма-
ють особистий будинок, що підлягає зносу? Чи може
бути в порядку тимчасового поліпшення житлових
умов надане жите приміщення нижче встановлених
норм забезпеченості житловою площею без зняття з
черги сім'ї, яка має право першочергового одержан-
ня житлової площі?

Д. Г. МОЗУЛЬ: Почну з відповіді на останнє за-
питання. Так, в окремих випадках, на особисте прохання
громадян, їм може бути надане житло нижче рівня
середньої забезпеченості житловою площею, найпер-
ше тоді, коли вже наступила їхня черга одержувати
квартиру, при цьому людей із черги не виключають і
квартиру вони одержують на тих же умовах, як і без
тимчасового надання житлової площі. Звісно, необ-
хідною умовою цього є наявність у розпорядженні
даного підприємства такого житлового приміщення.

Відповідь на друге запитання така: громадянам, які
мають власні будинки, призначені на знос, надається
житлова площа в розрахунок не менше 7,3 квадрат-
ного метра на кожного члена їхньої сім'ї. Крім того,
власникам житлових будівель за їхнім вибором або
виплачується вартість знесених будинків, або надає-
ться право використовувати будівельні матеріали з
них після їх розбирання. За бажанням громадян ви-
конком міської Ради народних депутатів надає їм
право замість одержання державних квартир вступати
поза чергою до житлово-будівельного кооперативу.

Тепер відповім на перше запитання. Згідно Статуту
житлово-будівельного кооперативу, громадяни, котрі
стоять на квартирному обліку за місцем роботи для
одержання державного житла, мають право також
ставати на чергу в ЖБК, одержуючи при цьому пра-
во першочергового одержання кооперативної квар-
тири.

На закінчення нашої розмови мені б хотілося ска-
зати про те, що вирішення в перспективі житлової
проблеми залежить і од кожного з нас. Адже чим
краще ми будемо оберігати наявний житловий фонд,
продовжуючи тим самим строк його служби, тим біль-
ше будівельники зможуть займатися зведенням но-
вих будинків для кіровоградців. І, звичайно, сам квар-
тирний облік і виділення житлових приміщень будуть
здійснюватися краще, якщо у їх проведенні братиме
активну участь громадськість, депутати місцевих Рад,
професійкові й комсомольські організації...

Віа розмову П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

«Змагання в профіль і анфас»

На критичний матеріал
під таким заголовком
(«Молодий комунар» від
28 березня ц. р.) надіслав
відповідь перший секре-
тар Кіровського райкому
комсомолу міста Кірово-
града Сергій МАЛОВА-
НИЙ. У статті йшлося про
суттєві недоліки в роботі
райкому комсомолу по ор-
ганізації і підбитті підсум-
ків соціалістичного зма-
гання серед комсомоль-
сько-молодіжних колекти-
вів Кіровського району.

С. Мальований повідо-
мив, що бюро районного
комітету комсомолу роз-
глянуло питання «Про ро-
боту комітетів комсомолу
транспортних підприємств
району по організації со-
ціалістичного змагання се-
ред комсомольців та мо-
лоді».

У зв'язку з виявленням
порушень трудової дис-
ципліни в КМК автопід-
приємства 10061 (бригадир
А. І. Шаповалов, групком-
сорт С. Неклеса) спросто-
вано 4-й пункт постанови
бюро РК ЛКСМУ від 17

січня 1985 року «Про під-
ведення підсумків соці-
алістичного змагання серед

комсомольсько-молодіж-
них колективів району». Бюро постановило вважа-
ти переможцями серед
КМК автотранспортну ком-
сомольсько-молодіжну
бригаду першої автоколо-
ни АТП 10064 (бригадир
М. І. Пихтін, групкомсорт
В. Гречанюк), а серед ком-
сомольсько-молодіжних
екіпажів — екіпаж водіїв
пересуваного шляхобуді-
вельного управління трес-
ту «Облмашколгоспбуд»
(бригадир О. Синякевич,
групкомсорт О. Шевчен-
ко). Другі і треті місця ви-
рішено не присуджувати.

У рапорті про підбитті
підсумків соціалістично-
го змагання серед КМК
підприємства транспорту
включено пункт № 7 —
«Порушення трудової дис-
ципліни».

Комітетам — комсомолу
автопідприємства 10021
(секретар В. Шеремет),
10064 (секретар О. Сірен-
ко), тролейбусного управ-
ління (секретар О. Страто-
нова), станції «Кіровоград»
(секретар В. Чучулака) вка-
зано на слабку роботу по
організації соцзмагання
серед комсомольців та
молоді підприємств. Сек-
ретареві комітету комсо-
молу АТП 10061 В. Заліс-
товському оголошено до-
гану. Суворо вказано від-
ділу комсомольських ор-
ганізацій райкому (заворг
В. Тюпа) на недостатній
контроль за підбиттям під-
сумків соцзмагання.

Бюро зобов'язало комі-
тети комсомолу району
розгорнути соціалістичне
змагання серед молодих
трудівників галузі за без-
умовне виконання планів і
зобов'язань XI п'ятиріччя.

Сіно квіток ЗАРАДИ НЕКТАРУ КРАПЛІ

(ПЕДАГОГІЧНІ РОЗДУМИ)

ЖИТТЯ у кожній людині складне.

Бувають сонячні незахмарені дні, коли й жниється, і працюється, й дихається легко, коли до тебе всміхаються й люди, і дерева, і високе небо, і замріяна даль.

І трапляється, коли день піб зітканий з одних неприємностей — із самого ранку й до пізнього вечора...

Віктор повернувся додому сам не свій. Вранці, трішки заспавши, поспішав мотоциклом у поле. Швидкості не перевищував, але із завулка на дорогу викотився м'яч, а за ним, як другий м'яч, опецькуватий малюк. Віктор аж похолов, ледве й сам не вилетів із сидіння, різко загальмувавши за крок від переїзної ділянки.

На тракторному стані бригадир читав мораль механізаторові Бориску — а того випшов з ладу мотор нового трактора.

— Вікторе, поїдеш ти мотжити кукурудзу!

Він не доїхав і до плантації, як лопнула рама культиватора. Вини його в тому не було ніякої, проте його, як чесного трудівника, мушало сумління. Тепер же кожна година простою обходиться в центнери недобраного врожаю...

Ремонтували культиватор до вечора, вірніше, сиділи біля нього, бо кінчився газ, і коли привезли балон, от-от мав наступити вечір... Вночі ж міжряддя ціхто не мотжити.

І треба ж ще й таке: як повертався додому —

не одне, а два колеса знайшли на дорозі по гвіздку...

Невдоволений, з тягарем на душі переступив поріг дому. До нього зразу ж кинувся п'ятирічний Валерка:

— А я тебе, татку, чекав! Ходімо зі мною на город, побачиш, як я баштан посавав!

ЩО В ТАКІ хвилини проситься на язик? «Іа одчепиш хоч ти від мене! Мені тільки баштан у голові!..» Але в цій сім'ї було інакше.

...Віктор із Катрею одружились якось не зовсім звичайно. Він полюбив її ще в школі. І до призову в армію сказав:

— У загс, і точка!

Його відмовляли батьки. Відслуживши, мовляв, тоді, а тепер нашо й руки зв'язувати. Якщо Катря тебе любить, два роки почекає.

Не допомогло нічого. Вони одружились. Восени відправився на службу, через два роки повернувся, пішов на трактор, а вона, як і раніше, була дояркою.

І он тепер гойдається у колісці мала Катря, а Валерка бігає у дитсадок. Є у них хороший будинок, господарство, город.

Дружині Катрі — двадцять три, Віктору — двадцять чотири. Валерка ким тільки не був — і космонавтом, і трактористом, і танкістом, і генералом, і продавцем у магазині. І дуже любив трудитись. Забивав молотком у дошки цяхи, бив і себе по пальцях, мав і сапку, і свою ділянку на городі, і йшов

на поміч мамі, коли вона не могла заспокоїти оту малу крикуху...

Немає, й напевне, ніколи не буде підручника з розділами, з параграфами, із завданнями — як учить дітей праці.

Однак Віктор і його дружина обоє зростали у любові до роботи, отакими починали виховувати і своїх дітей, вірніше, поки що малого Валерку...

Так, день видався не золотим, навіть не срібним, можна б і відсторонити сина, сказати — я втомився, у мене несприємності на роботі.

Та він, глянувши у світлі очі Катрі, сказав:

— Ти розумієш, сипку, в мене зламався мотоцикл.

— Я тобі допоможу. Тільки спершу ходім зі мною.

— Що ж, ходім, побачу, як ти просавав баштан, чи не набравши огріхів, чи не позрбував сходів.

І радий хлопчина полонотів босими ноженятами стежиною на город, а за ним простував стомлений батько...

3. —

СІМ'Я. Невеличка держава, де є свої закони, свій мікроклімат, де ростуть діти, де починається їхнє виховання, виробляються їхні звички, характер, де на повен зріст постають перед батьками великі проблеми: ким будуть їхні сини й дочки, як ми будувати їхні сини й дочки... Аж до того, здається, часу, коли і наші Віктор і Катря і тисячі, мільйони Катрусі й Вікторів стануть або

щасливими або невдоволеними, а, може, й нещасливими від того, ким стали, якими стали їхні сини й дочки...

І ти, дорогий читачу, вже побачив, що ми почали розмову про святі свята — про те, з чого починається становлення молодої людини — з любові до праці. Саме це питання у центрі своїх праць ставили видатні педагоги А. С. Макаренко, В. О. Сухомлинський, це питання у центрі перестройки нашої школи, гурботи партії про майбутні покоління. Там кожен рядок говорить, що праця не лише необхідна, а й приносить кожному радість, вітку, що це почуття треба прищеплювати щодня, без ніяких канікул і перерв...

4. —

МЕНИ мимоволі довелось почути цікаву розмову двох молодих жінок-матерів.

— Ти знаєш, прочитала в «Известиях» статтю про Нікітіних. Як вони майже з коліски привчають дітей до праці. Ну, такі диваки, мабуть, таких дуже мало.

— Неправда. Може, не в такій мірі, але ми всі Нікітіні!

А це вже велика правда! Ми всі Нікітіні від роду й до роду. Труд у нашого народу у безмежній пошані. І доказ цього — перші п'ятиріччя, Магнітка, Дніпрельстан.

І Перемога — це ж труд і скорена цілина, і споруджений БМ — це ж труд, що починався у сім'ї! Бо хто, скажіть, допомагав матері бавити малих, хто був пастушком, хто водив коней у нічне, хто збирав колоски? Діти! Вони й тепер, у тимурівських загонах, під час трудових десантів ідуть на поміч колгоспам і в п'яту четверть, і гарячої осінньої пори...

Молода сім'я. Діти ще малі. Ім по три, по чотири, по п'ять років... Яку позицію займають батьки? В переважній більшості — нікітіні. Отак, як наші Віктор і Катря. Тактовно, вміло прилучають малих дітей до праці. Ні, не обов'язко.

во, щоб малюк у поті чола перевертав гори, щоб не знав ні хвилини відпочинку... Ні, зовсім ні! У кожній сім'ї є свої педагогічні знахідки, щось своє, особисте, неповторне. От і Віктор якось клаптик землі запленив неспрощаним. Бур'янь геть заглушив посажену картоплю. А поруч кучерявилися спущені квіти, чі кущі. Малюк питав батька — чого воно так? Батько показав на руки...

Пого сусід, теж молодий сім'янин, любить клопотатись біля бджіл... Поруч із ним біля вулика у сітці-накидці й спінок. Спінгайте не в батька, а в сінка, чого у вулику так багато меду? І він вам відповість, що це зробили трудящі бджолки, що вони, щоб зібрати краплю нектару, повинні облетіти не одну сотню квіток. Я вивчений, що ця дитина вже розуміє, що необхідно докладати чимало зусиль, щоб зробити добре діло.

А потім, потрудившись, і Валерка, і його однокласник-сусід побіжать і в гаїлок, і на річку, покачаються і на велосипедах...

Підручників нема, а наука є, велика наука про те, як треба жити на світі, щоб відчувати радість буття...

5. —

ПРОТЕ є й інша позиція. У загальному хороших батьків, що мають добру славу.

— Моїй Зойці — віник, сапку? Дитині, котрій минуло п'ять років? Мені це аж дивно слухати від вас, педагога. І ніколи! По-перше, в цьому немає ніякої необхідності. Город у нас невеличкий. Впораємо його і самі, а вона хай біжить, хай гуляє на сонці, набиратиметься сил і здоров'я. Все ж у неї молоде, ніжне — і руки, і ніжки. Ні, ні, це важке не для неї!

Справді, великої необхідності немає. П'ятидцять сотих городу оброблять і самі чоловіки та жінки... Хату може замести й сама мати... Але хіба в цьому суть?

— Привчати дитину до

праці? Не станемо. Хай гелер виростають дужими і здоровими, а час їхній ще прийде...

Такі батьки прищеплення любові до праці відкладають на потім... Аж до закінчення середньої школи. На зауваження — чи не пізнають, дають відповідь, що чинитимуть тільки так і не інакше.

Траплялося й таке, що батьки просили класних керівників не посылати їхніх дітей на роботу... І оберегали, і оберегали ніжні пальчики п'ятидцятирічних, майже дозрілих синів чи дочок.

Не можна ніяк обминути ще одного дивного у діях теж хороших батьків.

Якщо Віктор і Катря просто похвалять за хорошу роботу своє дитя, то Гнат і Клава (на жаль, у них є чимало послідовників) оцінюють роботу своїх синів і дочок карбованцем.

Зробив усе добре — одержуй карбованець. Зробив гірше — ось тобі лише п'ятдесят копійок.

Такі «матеріальні стимули», крім великої шкоди, нічого не приносять сім'ї, бо породжують споживацтво.

І не хотілося б говорити про це, але життя стверджує, що різні правопорушення у хлопців і дівчат мають у таку основу — в переважній більшості, їхніх сімей праця була не у великій пошані.

6. —

ХОРОШЕ сказала знадана мною молода мати:

— Ми всі Нікітіні!

Тут немає ніякого перебільшення! Життя молоді сім'ї багатогранне, у ній чимале коло життєвих завдань, інтелектуальних, проблем. Та якщо в ній є щоденна (без жодних перерв і канікул) турбота про виховання дітей любові до праці — то хороша нікітінська сім'я! То наша справжня радянська сім'я!

Микола СТОЯН.

с. Панчеве, Новомігородський район

ФУТБОЛ

«ЗІРКА»—

«ЗОРЯ»—1:1

Пройшло кілька хвилин матчу, як почалася справжня злива. За таких умов на перший план виступала не стільки майстерність, стільки фізичні якості гравців обох команд. Забігаючи наперед, скажемо, що кращими тут виявилися усе ж господарі. Вони частіше загрожували воротам досвідченого Василя Заміна, більше контролювали м'яч. Логічним наслідком боротьби став м'яч, забитий Ігорем Мартиненком. Він першим опинився біля м'яча, яким після удару головою М. Калити зупинився у надзвичайно близькій відстані, і послав його у ворота.

Друга половина гри теж залишилася за кіровоградцями, але успіху добитися знову не вдалося. Причому в ситуації, яка виникла після помилки М. Латиша і В. Філатова. Першим, замість того, щоб відбити м'яч за бокову лінію, досить сильно спримував його голкіперу, а той, не зорієнтувавшись, пропустив його у ворота Отже, нічия — 1:1.

«Зірка» грає у такому складі: В. Філатов, С. Локтіонов, О. Коробко, О. Лисковець (В. Самофатов),

С. Уляницький, В. Димов, М. Латиш, Л. Федоров, І. Мартиненко, М. Калита, С. Ралюченко.

Наступний тур — 22 травня. «Зірка» в ньому участі не бере. Черговий, останній матч першого кола, наші земляки проведуть 25 травня у Кривому Розі з місцевим «Кривбасом».

А. ШПАК.

ГПО — НА МАРШІ

БРИГАДОЮ—НА СТАРТ!

Завтра на спортивних баз колективу фізкультури радгоспу «Третій вирішальний» (Новгородківський район) почнуться фінальні змагання з багатоборства ГПО на призи двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова та Героя Соціалістичної Праці Г. І. Ткаченка. Майстерністю міряються бригади механізаторів і тваринників, які стали переможцями районних турнірів спортивних бригад. Серед учасників змагань — молоді гвардійці п'ятиріччя, котрі відзначилися під час ударної Вахти пам'яті, присвяченої 40-річчю Великої Перемоги.

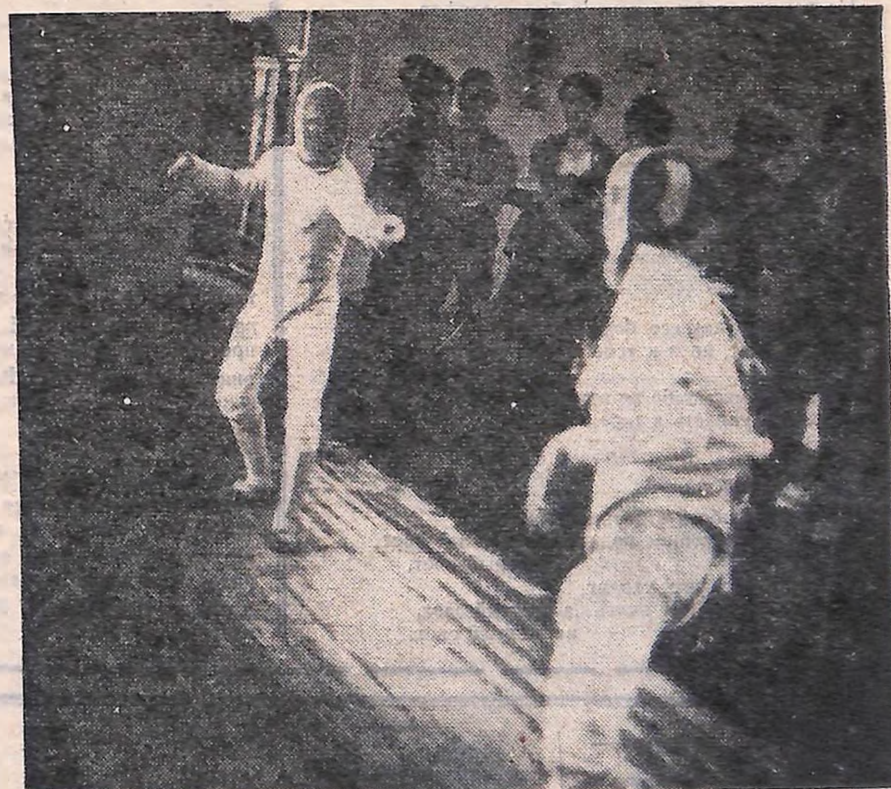
ФЕХТУВАННЯ

ДО БОЮ,

МУШКЕТЕРИ!

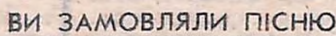
У спортивному залі факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна триває першість країни з фехтування. Першими в боротьбу вступили рапіристи. Кіровоградські спортсмени, зазнавши поразки в попередніх поєдинках, вийшли із змагань. Позавчора відбулися фінальні бої. Високу тактичну і технічну майстерність продемонстрував представник тбіліського «Буревісника» кандидат у майстри спорту Олег Чернишов, який і став чемпіоном країни серед рапіристів. Срібну медаль отримав лєнінградський спартаківець Сергій Степанов, а бронзову нагороду вручено казанському динамівцю Ріму Лохуліну.

Всесоюзний турнір юних мушкетерів продовжується. Майстерністю міряються дванадцять півфіналістів.

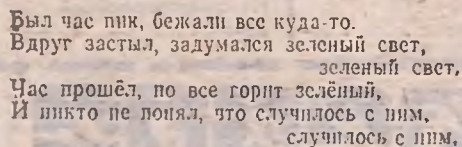

На знімку: півфінальні поєдинки рапіристів.

Фото В. ГРИБА.

Музыка Р. ПАУЛСА

Но почему, почему, почему был светофор
зеленый?
А потому, потому, потому, что был он
в жизнь влюбленный.
В мельканье дней, скоростей и огней
Он сам собой включился,

Чтобы в судьбе и твоей, и моей
Зеленый свет продлился.
Все бегут, бегут, бегут, бегут... а он им светит.
Все бегут, бегут, бегут, бегут... а он горит.

Мы порой любовь отдать не можем,
Все спешим, спешим попасть в зеленый свет,
Зеленый свет,
Но когда она, увы, уходит,
Мы с тоской легим опять на желтый свет,
На желтый свет.

Мені 19 років, постійно читаю ваш «Диск-зал». І от що мене дивує: у всіх відгуках читачів на його публікації йдеться лише про радянських та італійських виконавців. А інших ніби й немає! Скажу вам одразу — я прихильник «важкого» рону. І мене до

глибини душі обурює, коли говорять, що рон у виконанні західних груп — це дикі жести і крики.

Ще ви, трапляється, пишете, що в деяких дискотекзах звучать пісні ідейно шкідливого змісту. Але ж на дисотеї ми не слухаємо слів, перекладу яких не знаємо — ми вловлюємо такт, ритм, і це для нас найголовніше на дискотеці.

Я за хороше музичне оформлення пісень. Ну скінати, хто краще грає на соло-гітарі? Вн ж самі погодитесь, що за майстерністю гри Річі Бленмора не обійде жоден радянський гітарист. Чому? Та тому, що для Річі Блекмо-ра його гра — його хліб, а у нас у всіх ансамблях грають аби відбутти концерт. Гроші в них і без того будуть.

Словом, цю тему можна розвивати до нескінченності. Та я впевнений, що ви не опублікуєте мого листа, а покладете його в довгий ящик, як, певно, і багато інших схожих листів...

м. Світловодськ.

ТВОМУ листу, Андрію, в нашому «довгому ящику» було б самотньо — про рік нам уже давно ніхто не писав. Зате писали ми в минулі роки, досить загадки хоча б публікації «Кіт у фірмовому мішку», «Про що співають західні ідоли»; вміщували ми й матеріали про окремі зарубіжні групи (не італійські), скажімо, ансамблі «Смоки», «Спейс» та інші. Але оскільки, за твоїми словами, на цю тему можна говорити без кінця, давай поговоримо.

■ Фірма «Мелодія» випустила диск-гігант «Парад ансамблів-3». До нього увійшли пісні у викопанні ВІА «Веселі хлоп'ята», «Гунеш», «Лийся, пісню» та інших.

■ Білоруський ансамбль «Вераси» підготував до XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів у Москві театралізований спектакль «В ім'я миру, життя і любові».

■ Джазовий спів стає дедалі популярнішим у публіки. Про це свідчить успіх прем'єри концертної програми Ірини Отієвої. До програми увійшли композиції Е. Артем'єва, О. Рибнікова, В. Резнікова, Ю. Крашевського.

Відомий артист Микола Караченцов з'явся в телефільмі «Маленька послуга» у ролі «зірки» естради. Там він співатиме п'ять нових пісень М. Дунаєвського.

Спочатку про сам рок. Всесвітньо відомий грецький композитор Мікіс Теодоракіс вважає, що цей стиль майстерно сконструювали на манер автомобіля з урахуванням споживацьких інтересів. Не зайве загадати, що слово «споживацький» ототожнюється з «міщанський», «примітивний». Римська газета «Оссерваторе Романо» серед засобів, що

можуть відвернути молоді капіталістичних країн від політики (читай — від боротьби за мир, справедливості, рівноправ'я, на першому місці називає рок-музику. Адже вона за-
биває памороки, гальмує чи паралізує здатність думати. Для зживання у помірних дозах (з метою переключення уваги чи розминки в стрімкому танці) ця музика цілком придатна, а от у великих... Оглушена «хардом» маса «рокменів» не здатна ні на високі душевні пориви, ні на злет думки, ні на творчість — вона безді-
яльна і аморфна. Хто «молиться» року, той змушений стати таким. Невже тобі, Андрію, це подобається?

Якось спеціалісти проаналізували вплив різної музики на самопочуття людини і помітили, що мелодія, виконана на флейті, знімає тривогу, на скрипці — головний біль; фортепіанна музика зміцнює впевненість людини в собі, мелодійні інструментальні п'єси лікують безсоння; а щодо року експерти твердо сказали — це погана штука для хворих гастритом...

До річі, на Заході, де, як вважають доморощені прихильники року, цей стиль повально культивується і обожнюється, спа-

лахи популярності рок-музики спостерігаються вже тільки епізодично. Пріміром, результати опиту населення у Франції, вітчизні всім відомим чудових музикантів і співаків, показали, що улюбленим композитором тут є Людвіг ван Бетховен, що більше половини французів віддають перевагу класичній музиці, а рок на першому місці лише у двох процінтв опитаних.

ШОДО професійних можливостей зарубіжних і наших виконавців багато дискутувати нічого. Таланти народжуються всюди. Ну хай Блекмор гі-

сцені непристойні жести. Розрахунок тут простий — людям буває цікаво глянути на блязнів (існування цирку це доводить), а оскільки масові видовища, як правило, безплатні, то й дешеві клоунади можуть виявитися справою прибутковою.

«Вільний» світ дає артистам ще один спосіб заробити собі на харч. Співачи Кліффорд Річард і Хуліо Іглесіас не були обділені ні хистом, ні славою, і за це мали на хліб і до хліба. А не погребували ж зайвими шматком із обабіжних кров'яних рук расистів ПАР, куди поїхали на гастролі.

У НАС, як кажуть, такі гроші не ходять. Нашим виконавцям задля успіху не треба ні розшаркуватися перед покидьками,

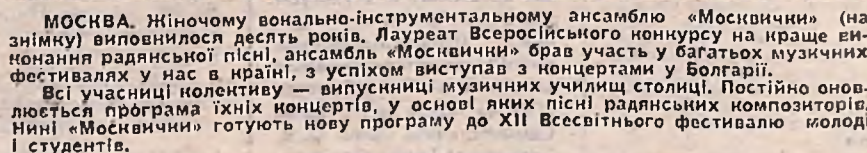
тарист-віртуоз. А наш Володимир Кузьмін блискуче грає на гітарі, скрипці, флейті, саксофоні й синтезаторі, ще й пише музику і вірші. А от на хліб музиканти в різних країнах заробляють своїми способами. І ціна його різна. Так, і в нас, бувас, нездарі реють струни так незграбно, що не заслуговують своєї зарплати. Але чи довго вони її одержуватимуть, якщо не шліфуватимуть майстерності? Сьогоднішня публіка розбірлива, вибір у неї великий, будь-кому аплодувати не буде. І гроші за халтуру не платитиме.

А що на Заході? Там музиканти часто зі шкіри пнуться, аби затягти в зал глядачів і витрусити вміст їхніх гаманців. Один західнонімецький співак для привернення уваги публіки став вживати гормональні препарати, які зробили його голос схожим на жіночий. Мік Джеггер із англійського ансамблю «Rolling stones» робив на

яких зневажас і засуджує весь світ, ні виставляти себе на посміховисько. А от слухачам нашим варто бути пильнішими і вдумливішими, щоб не давати ідейним ворогам можливості топтати нашу гідність і не ставити себе в незручне становище ігноруванням очевидного.

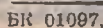
Чи може це трапитися з нещасними любителями музики? Елементарно. Ось ти, Андрію, як видно вважаш, що можна слухати що завгодно — аби гарно звучало, був чіткий ритм і т. д. Але ж, міркуючи так, можна дійти до того, що витанцювувати під бравурно сформовану антирадянщину неонацистського ансамблю. Не думаю, що якби ти почув ці тексти пісень рідною мовою, то не обурився б. Кажеш, не всі розуміють, про що там співається. Тут просто нічого не можна розібрати, бо сила звуку неймовірна.

Н. ДАНИЛЕНКО,
ведуча «Диск-залу».

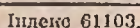

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57; листів — 2-45-36; масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 262. Тираж 60 300.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.